

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9426

гр. София, 30.11.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,**  
в закрито заседание на 30.11.2022 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Луиза Христова**

като разгледа дело номер **5884** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Образувано е по молба от „Дикра 2022“ ООД, чрез адв. З., и по молба на изпълнителния директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол, чрез юрк. Ш., с искане за изменение на решение № 6276 от 28.10.2022г. по адм. дело № 5884/2022г. по описа на АССГ, 41 с-в в частта за разносните като жалбоподателят бъде осъден да заплати адвокатско възнаграждение на „Дикра 2022“ ООД и внесено от ответника възнаграждение за вещо лице.

Ответникът по исканията – „Вила Ямбол“ ЕАД, редовно уведомен, моли искането на „Дикра 2022“ ООД да бъде отхвърлено, тъй като доказателства за плащане на адвокатското възнаграждение са представени след приключване на устните състезания. Не възразява по искането на изпълнителния директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол.

Производството по делото е било образувано по жалба на „Вила Ямбол“ ЕАД със седалище и адрес на управление в [населено място], срещу решение № 3794-П от 06.06.2022г. на изпълнителния директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол, с което „Дикра 2022“ ООД е определен за купувач, спечелил електронния търг за продажба на недвижим имот – ЧДС с предоставени права за управление на областния управител на област Я., представляващ ПИ с идентификатор 87374.511.10 с площ от 18 354 кв.м, намиращ се на @@9@ [населено място]. С решение № 6276 от 28.10.2022г. по адм. дело № 5884/2022г. по описа на АССГ, 41 с-в съдът е отхвърлил жалбата и е осъдил „Вила Ямбол“ ЕАД да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение. Относно претендираното от ЗС „Дикра 2022“ ООД адвокатско възнаграждение съдът в мотивите е посочил, че такова не следва да се присъжда поради липса на представени доказателства за реалното му плащане. Такива са представени с молба от 11.11.2022г., а именно платежно нареждане от 13.07.2022г., в което е посочен договор за правно съдействие по адм. дело № 5884/2022г. и сумата от

3900лв.

При извършената служебна проверка на молбите за изменение на решението, съдът установи, че същите са подадени в срок – на 08.11.2022г. и 16.11.2022г., като молбата на изпълнителния директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол е процесуално недопустима. Действително на ответника се дължат разноски с оглед изхода на спора на основание чл. 143, ал.3 от АПК. Такива са претендирани своевременно от процесуалния му представител в отговор на жалбата от 12.07.2022г. като са описани като „сторените в производството разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение“. Списък на разноските не е представен. Освен юрисконсултско възнаграждение, ответникът е направил разход за възнаграждение на вещо лице в размер на 350лв. по платежно нареждане на л. 412. Съдът се е произнесъл по искането като е присъдил разноски на ответника само за юрисконсултско възнаграждение. Разпоредбата на чл. 80 ГПК, приложима съгласно чл.144 от АПК, предвижда, че страната, която е поискала присъждане на разноски следва да представи списък на разноските. Правната последица от неизпълнение на това процесуално задължение е въведена със самата норма - страната няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Следователно чл. 80, изр. 2 ГПК установява положителна процесуална предпоставка от кръга на абсолютните, а именно - представяне на списък за разноските. Липсата му води до ненадлежно упражняване на правото да се иска изменение на решението, поради което това искане е недопустимо. В този смисъл т.9 от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 6 ОТ 06.11.2013 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 6/2012 Г., ОСГТК НА ВКС. Това е така, защото при липсата му съдът не може да се приеме за валидно сезиран с искане по чл. 248 от ГПК, в хипотезата на искане за изменение на съдебния акт в частта му за разноските. Не става дума за допълване на определението, чието изменение се иска поради непроизнасяне на съда, в който случай липсата на списък по чл. 80 от ГПК не би била релевантна, а за искане за изменение на съдебния акт, тъй като съдът се е произнесъл и е приел, че следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение. Молбата на „Дикра 2022“ ООД е допустима, но неоснователна по следните съображения:

Събирането на доказателствата приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на устните състезания и дава ход по същество на спора. Следователно във фазата на устните състезания заявяването на нови искания, твърдения и събирането на доказателства вече е приключило. Пренията дават процесуалната възможност на страните да анализират доказателствата и да изложат своите фактически и правни заключения във връзка със спорното право. До приключване на устните състезания се стига, когато страните са изчерпали всички съображения, които желаят съдът да вземе предвид при постановяване на решението. След тази фаза на процеса съдът постановява своя съдебен акт, а страните вече не могат валидно да осъществяват процесуални действия, дължими и свързани с фази на производството, които са приключили. Следователно те не могат да въведат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса. Тази забрана обезпечава приложението на основни принципи на съдебния процес -равенството на страните и равно право на защита. Искането за изменение на постановеното съдебно решение, придружено с допълнителни доказателства, вкл. за реално заплатено адвокатско възнаграждение, не може да бъде приемано разширително, т.е. да бъде възможност за връщане на приключила вече фаза на процеса - тази, в която могат валидно да бъдат

правени искания, с които се сезира съда, респективно да бъдат представяни доказателства, спрямо които противната страна не може да ангажира становище. Следователно с тази молба не могат да бъдат представяни доказателства за плащане на адвокатско възнаграждение и неговия размер. Макар и акцесорна, претенцията за разноски съставлява искане, свързано със спорния предмет, което следва, също като него, да бъде заявено до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция. В този смисъл т.11 от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 6 ОТ 06.11.2013 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 6/2012 Г., ОСГТК НА ВКС.

Воден от горното и на осн. и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, АССГ,II отделение, 41 състав,

#### О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на изпълнителния директор на Агенцията за публичните предприятия и контрол, чрез юрк. Ш., за изменение на решение № 6276 от 28.10.2022г. по адм. дело № 5884/2022г. по описа на АССГ, 41 с-в в частта за разноските като жалбоподателят бъде осъден да заплати внесеното от ответника възнаграждение за вещо лице в размер на 350лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „Дикра 2022“ ООД, чрез адв. З., за изменение на решение № 6276 от 28.10.2022г. по адм. дело № 5884/2022г. по описа на АССГ, 41 с-в в частта за разноските като жалбоподателят бъде осъден да заплати платеното от дружеството адвокатско възнаграждение в размер на 3900лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС на РБългария. Преписи.

СЪДИЯ: